

Afscheid dhr. Azmani (VVD)

Door de Voorzitter van de Tweede Kamer, Khadija Arib

6 juni 2019

Geachte heer Azmani, beste Malik,

Je was inderdaad jong toen je in de Kamer kwam.

En andersom was de politiek nog jong voor jou.

Want hoewel je al op je 11^e aan de buis gekluisterd zat om de verkiezingsuitslagen te volgen en je in je maidenspeech sprak over “een jongensdroom die uitkwam”, werd je pas in 2008 lid van de VVD.

Dat was op het moment dat de partij in zwaar weer verkeerde.

Ook het feit dat Nederland gebukt ging onder een zware economische crisis weerhield je er niet van om actief te worden.

Toen je de overstap maakte van de gemeente Ommen naar de Tweede Kamer zei je in een interview: “Het is fantastisch om in de politiek in te stromen op een moment dat het niet zo goed gaat met Nederland.”

Ik vind dat een veelzeggend citaat.

Het laat zien dat je gewend bent om een stapje harder te lopen.

Met een taalachterstand en een andere culturele achtergrond kwam het je niet aanwaaien.

Je kreeg een lts-schooladvies, maar deed gymnasium, studeerde rechten en praat alsof je uit Het Gooi komt.

In de Kamer voerde je het woord over asiel, migratie en integratie. Het waren geen gemakkelijke onderwerpen, maar ze lagen je na aan het hart.

In oktober 2018 leidde je het werkbezoek van de Commissie J&V aan Tunesië en Libië.

Het was een bewogen werkbezoek, mede door het bezoek aan het detentiecentrum in Tripoli en de nachtelijke beschietingen tussen rivaliserende groepen.

Ook het werkbezoek van de Commissie Europese Zaken aan vluchtelingenkampen in Griekenland en Noord-Macedonië maakte emoties los.

In 2015 diende je een initiatiefnota in, om asielzoekers alleen nog buiten de Europese Unie in hun eigen regio op te vangen.

Het voorstel werd in eerste instantie niet goed ontvangen, maar werd later omgedoopt tot kabinetsbeleid.

Daarmee stond je aan de wieg van het debat over het Europese vluchtelingenbeleid, ook in internationaal opzicht.

Jouw hart heeft altijd sneller geklopt voor Europa.

Dat bleek natuurlijk tijdens je voorzitterschap van de Commissie Europese Zaken, maar ook tijdens het EU-Voorzitterschap in 2016.

Je was nauw betrokken bij de organisatie van de COSAC-bijeenkomsten.

Je wilde die graag op een meer Nederlandse manier vormgeven: discussiëren in kleinere kring, om de onderwerpen daarna in een plenaire sessie af te kaarten.

Je was ook niet bang om collega's aan te spreken als zij het lieten afweten bij conferenties of inkomende bezoeken.

Je hechtte veel waarde aan protocol.

Je zei altijd: "Als wij in het buitenland netjes ontvangen willen worden, moeten we er ook zijn als wij hier gasten ontvangen."

Daarin vonden jij en Angelien Eijnsink elkaar, met wie je door de wandelgangen danste bij het afscheid van de vorige Kamer.

Daar werd een mooie foto van gemaakt.

Op die foto ben je niet meer die jonge jongen die in 2010 in de Kamer kwam, maar dat charmante, ervaren Kamerlid van wie wij vandaag afscheid nemen.

Een routinier.

Een pragmatisch en collegiaal Kamerlid, met een goede dossierkennis en oog voor de menselijke kant van het Kamerwerk.

Je was altijd begaan met de leden en stafmedewerkers van je commissie, en was makkelijk benaderbaar.

Het zijn eigenschappen die in het “filiaal Brussel” van pas gaan komen.

Daar zal je niet alleen de belangen van Nederland, maar ook die van het Vechtdal verdedigen.

Want de inmiddels traditionele spreekuren van jou en Maurits von Martels gaan gewoon door – Brussel of geen Brussel.

Namens de Kamer wens ik je veel succes en alle goeds in het Europees Parlement.